

PATS

QUEER FANZINE PATS
NUMMER 15/SEPT '96
KOST TWEE GULDEN

PATSREDACTIONEEL

DE PATS IS EEN ONAFHANKELIJK FANZINE VOOR POTTEN, FLIKKERS EN ANDERE QUEERS. HET VERSCHIJNT IEDER KWARTAAL EN WEL IN MAART, JUNI, SEPTEMBER EN DECEMBER. PRIJS PER NUMMER IS TWEE GULDEN. WIL JE EEN ABO? MAAK DAN ACHT GULDEN (OF MEER) OVER OP GIRO 737473 T.N.V. PATS IN UTRECHT EN JE KRIJGT DAN EEN JAAR LANG DE PATS TOEGESTUURD. DE PATS IS OOK IN DE LOSSE VERKOOP VERKRIJGBAAR BIJ ONDER ANDERE:

VROLIJK - PALEISSTRAAT 135, AMSTERDAM

HET FORT VAN SJAKO - JODENBREESTRAAT 24, AMSTERDAM

PHOENIX - 1e PYNACKERSTRAAT 138, ROTTERDAM

ACU/SCHISM - VOORSTRAAT 71, UTRECHT

DE ROOIE RAT - OUDEGRACHT 65, UTRECHT

ROSA - GROTEMARKT 30 A, ROTTERDAM

MANIFEST - HOOGLANDSEKERKGRACHT 4, LEIDEN

ASSATA - 2e WALSTRAAT 21, NIJMEGEN

INFOWINKEL ARNHEM - WIELAKKERSTRAAT 20, ARNHEM

BOEKENNEL - GROTE BERG 11, EINDHOVEN

DE REL - HERTOOGSTRAAT 2, EINDHOVEN (1e zaterdag v.d. maand)

DE RODE HOND - BUITENOM 215A, DEN HAAG

“Als honderd mensen
In onderlinge verbondenheid
op eenzelfde moment
allen
een kleine stap voorwaarts doen
ter ondermijning van het heersende systeem
dan sorteert dat meer effect
dan wanneer tienduizenden
met de hand op het hart
verklaren
de revolutie toe gewijd te zijn”

Belagio.

HOMO- EN LESBISCHE VLUCHTELINGEN

Zaterdag 1 juni organiseerde Roze Links een themadag over homo/lesbische vluchtelingen in de Kargadoor, Utrecht.

Van deze dag wordt (nog) een verslag gemaakt. Als dit verslag af is laten we jullie weten hoe eraan te komen als je geïnteresseerd bent. Hieronder volgt eerst één verhaal van iemand die (mede) op grond van zijn homoseksuele voorkeur vervolgd werd en daarom vluchtte. (Overgenomen uit 'De Roze Links' van augustus 1996.)

Homo in Georgië, vluchteling in Nederland *Een vluchtverhaal*

'Als homoseksueel in Georgië is je status nog minder dan een gewoon gebruiksvoorwerp als een stoel. En zo wordt je ook behandeld. Nog steeds wordt door de medische wereld gedacht dat het een ziekte is, waarvoor je in een vroeg stadium behandeld moet worden door middel van elektroshocks of andere middeleeuwse therapieën. Ben je al praktiserend homo, dan is het te laat. Als homoseksueel heb je je familie, omgeving en de gemeenschap tegenover je en als dat nog niet genoeg is, de staat. De kans is groot dat je de gevangenis in gaat.'

Onder dit soort omstandigheden probeerde ik in de stad Gagra een leven met een andere man op te bouwen.

Met deze man woonde ik samen, maar om geen verdenking te wekken, vonden we een vriendin bereid om bij ons te wonen als dekmantel. We moesten onze relatie binnen vier muren houden, we leefden in een constante angst dat we ontdekt en gevangen gezet zouden worden. Deze relatie heeft drie jaar geduurd.

In december van dat jaar ben ik geïnterviewd door de Japanse televisie. Ik heb ze verteld wat ik dacht van de militaire coup die tien dagen tevoren was gepleegd. Dit interview werd ook op de Russische televisie vertoond. Daarna moest ik op het kantoor van mijn baas verschijnen. Hij vertelde me dat ik mijn werk niet goed genoeg deed en mijn tong te los zat. Ik werd gedegradeerd naar een gewoon militair onderdeel (ik was militair arts). Dat was een eerste stap.

In maart 1992 werd mijn bataljon naar West-Georgië gestuurd. Op dat moment was er een demonstratie aan de overkant van de rivier. Ons werd bevolen om te doden als de demonstranten de rivier over zouden komen. Dat heb ik geweigerd. De volgende ochtend moesten alle soldaten die het bevel om te doden hadden geweigerd op te volgen op het hoofdkwartier verschijnen. Ik lag op dat moment te slapen in een ambulance die ik had toegewezen gekregen als slaapplaats, samen met mijn chauffeur met wie ik stiekem een relatie had. Ik werd gehaald door een officier. We lagen samen naakt te slapen onder één deken.

We werden onmiddellijk gearresteerd en moesten bij de hoofdofficier verschijnen. Hij was heel kwaad en schold ons uit voor alles waar je homo's maar voor uit kon maken. We werden samen publiekelijk in de ijsskoude rivier gezet. Als straf voor onze 'tegennatuurlijke lusten'!

Van 's morgens elf tot 's avonds zes uur hebben we in het ijskoude water gestaan, ten overstaan van iedereen. Mensen wisten wat er met ons aan de hand was. Er werd naar ons gescholden en gespuugd. We waren erg bang, beschaamd, moe. We hadden honger. Mijn lichaam was blauw en verdoofd van de kou. Later moesten we weer bij de hoofdofficier komen en die trok zijn pistool en gaf me een klap zodat ik buiten bewustzijn raakte. Later hoorde ik nog van anderen dat hij mij was blijven schoppen en slaan, hoewel ik daar niets meer van merkte. Ik kwam bij in een provisorische cel. Daar werd ik door twee mannen verkracht. Ik had al zoveel pijn dat ik alleen maar gevoeld heb dat ze in mij kwamen. Ik had hoge koorts en heb dit alles als in een roes beleefd. Helemaal verlamd ben ik achtergebleven. Wat er van mijn chauffeur is geworden en of hij nog leeft, weet ik niet.

Een paar uur later ben ik naar een andere cel gebracht. Daar zaten vier mannen die ook geweigerd hadden op de demonstranten te schieten. Samen met hen is het me gelukt te ontsnappen. Een van hen heeft ons allemaal meegenomen naar een huis van vrienden van zijn familie. Het was voor mij heel moeilijk om te vluchten omdat ik veel pijn had. Al die tijd had ik koorts van in het water staan en van mijn mis-handelingen.

Ik ben ongeveer drie of vier dagen bij deze familie gebleven. Toen ik daar een keer aan het douchen was, heb ik mijn bewustzijn verloren.

Ze hebben mij naar een ziekenhuis gebracht, maar daar kon ik niet blijven. Mijn vader werkte in een ziekenhuis en heeft me daar door bevriende artsen laten onderzoeken. Dat kon niet in het ziekenhuis, omdat dat te gevaarlijk

was. Ze stelden de diagnose dat ik een storing in mijn zenuwstelsel had en daardoor iedere keer mijn bewustzijn verloor. Ik kreeg medicijnen en moest rust houden, maar dat was in mijn situatie niet mogelijk. Ik heb nog steeds last van deze storing. Ik heb moeite me te concentreren. Van veel licht wordt ik duizelig en krijg ik hoofdpijn. Wat ik nog het ergste vind is dat ik sinds die tijd depressief ben, wat ik daarvoor nog nooit geweest ben. Ik ben constant bang, durf niet alleen in huis te zijn en vind het moeilijk om mensen te vertrouwen.

Het was voor mij te gevaarlijk om in Tbilisi te blijven, omdat er een arrestatiebevel tegen me liep wegens homoseksuele handelingen en desertie. Daarom vluchtte ik uit de hoofdstad en verbleef op verschillende plaatsen op het platteland. Tot het ook daar te gevaarlijk werd. Vrienden betaalden geld aan een organisatie om een visum voor Duitsland te krijgen. Voor duizend dollar werd de douane omgekocht zodat ik onofficieel met het vliegtuig kon vertrekken. Ik landde in Keulen en kwam per taxi naar Nederland.

In mijn interview op het ministerie van justitie zijn deze details niet aan de orde gekomen of vertaald. Ik heb niet over mijn homoseksualiteit gesproken omdat ik bang was uitgewezen te worden en dit in mijn thuisland bekend zou worden. Dat zou desastreus zijn. Ik ben nu dertig jaar oud en mijn hele leven heb ik gevochten tegen mijn gevoelens voor mannen. Ik voel me gespleten. Om te overleven was ik gedwongen een verborgen leven te leiden en dat gaf een behoorlijke druk. Ik leefde in stress en was constant bang om ontdekt en gepakt te worden. Dat is ten koste gegaan van mijn talenten en mijn vertrouwen in het leven.

Ik heb het gevoel dat ik in het diepst van mijn wezen niet heb kunnen zijn wat ik ben. Dit is niet alleen mensonwaardig maar staat voor mij ook gelijk met iemand doden. Ze hebben mij het beste van mijn leven genomen.

Mij is ook gevraagd waarom ik niet in Duitsland ben gebleven. De reden daarvoor was dat ik wist dat Nederland toleranter was ten opzichte van homoseksuelen. Ik wilde, na alles wat ik meegemaakt had, naar de meest veilige plek. Ik voel me nu veilig genoeg om over deze dingen te spreken, hoewel ik nog steeds bang ben dat het openbaar word en ik weer vervolgd ga worden. Maar wil ik een status als vluchteling krijgen, dan ben ik genoodzaakt mijn verhaal te doen. Hoewel ik er niet meer over na wil denken en een streep wil zetten over het verleden, om een nieuw leven te beginnen met mijn partner in Nederland'.

Op de volgende pagina plaatsen wij een flyer die in verschillende talen wordt verspreid met informatie over de Asylum Support Group. Het adres is Postbus 552, 6500 AN Nijmegen.

Hieronder de flyer van de demo op de Internationale Vluchtelingendag.

DEMONSTRATIE AND MANIFESTATIE

VOOR DE RECHTEN VAN HOMO, LESBISCHE EN TRANSGENDER VLUCHTELINGEN OP DE INTERNATIONALE VLUCHTELINGENDAG ZONDAG, 16 JUNI 1996.

PROGRAMMA:

14.00 DAM VERZAMELEN

14.30 BEGIN OPTOCHT

15.00 MANIFESTATIE OP HOMOMONUMENT

-SPREKERS

-TURKSE BÜİK DANSSHOW

-SAMBA BAND

& VERRASSINGEN.

DEZE DEMONSTRATIE EN MANIFESTATIE WORDT GEORGANISEERD DOOR:

QUEERFANZINE PATS,
INTERNATIONAL TURKISH SEXUAL RIGHTS & FREEDOM ASSOCIATION,
ONAFHANKELIJK PLATFORM VAN TURKSE HOMOSEXUELEN (IPOTH),
REMEMBER STONEWALL,
ACT UP,
STRANGE FRUIT.

VOOR MEER INFORMATIE : 020-626 30 87 (IPOTH)

Vous êtes:

- homosexuel
- avez demandé asile aux Pays-Bas
- voulez rencontrer des personnes, qui sont à la même situation et
- vous falez ou voulez commencer une vie nouvelle:

nous avons pris l'initiative à un groupe de conversation pour réfugiés homosexuel en Nijmegen. Le but principal est la création de la possibilité de rencontre périodique, de conversation confidentielle et de assistance réciproque. Vous êtes intéressé? Vous pouvez téléphoner: 080-772082 (Georgi) ou 080-771654 (Willy) or écrire: Asylum Supportgroup, Postbus 552, 6500 AN Nijmegen. Nous sommes un groupe indépendante. C'est possible faire un accord avec Georgi ou Willy. Nous traiterons tout le renseignement en confiance. Vous pouvez être anonyme, si désirez.

Cette initiative est soutenue par (le Platform Nijmegen de) les 'Kringen', Brown Blossom et le COC-Nijmegen.

Wenn Sie:

- homosexuell sind
- in den Niederlanden um Asyl gebeten haben
- wünschen andere Menschen in gleicher Lage zu treffen und
- ein neues Leben anfangen wollen und dabei vielleicht Unterstützung brauchen:

wir wollen eine Gesprächsgruppe für homosexuelle Flüchtlinge starten. Ziele sind: regelmäßige Begegnungen, um in vertrauter Umgebung Erfahrungen auszutauschen, um einander so zu unterstützen. Wenn Sie Interesse haben, rufen Sie uns bitte an: 080-772082 (Georgi) oder 080-771654 (Willy). Oder schreiben Sie uns: Asylum Supportgroup, Postbus 552, 6500 AN Nijmegen. Wir sind eine unabhängige Gruppe. Es ist auch möglich mit (einem von) uns einen Termin abzumachen. Jede Information wird vertraulich behandelt werden. Falls erwünscht, können Sie anonym bleiben bleiben.

Diese Initiative wird unterstützt von (dem Platform Nijmegen von) den 'Kringen', Brown Blossom und COC Nijmegen.

If you

- are homosexual
- have asked asylum in the Netherlands
- want to meet people in the same situation and
- need or want support to start a new life:

we want to start a support group for homosexual refugees in Nijmegen. Main purpose of the group is to meet periodically and to talk confidentially to give support to each other. If you are interested, you can call: 080-772082 (Georgi) or 080-771654 (Willy) or write to: Asylum Supportgroup, Postbus 552, 6500 AN Nijmegen. We are an independent group. It is possible to make an appointment with (one of) us. All information will be treated confidentially. If you want, you can stay anonymous.

This initiative is supported by (Platform Nijmegen of) the 'Kringen', Brown Blossom and COC-Nijmegen.

Ben je

- homoseksueel
- heb je om die reden asiel in Nederland gezocht
- wil je mensen in dezelfde positie ontmoeten en
- zoek of wil je ondersteuning bij het beginnen van een nieuw leven:

wij willen een ondersteuningsgroep (of gespreksgroep) voor homoseksuele asielzoekers starten in Nijmegen. Doel is om elkaar regelmatig te ontmoeten, in een vertrouwde omgeving persoonlijke ervaringen uit te wisselen en elkaar zodoende te ondersteunen. Als je belangstelling hebt, kun je bellen: 080-772082 (Georgi) of 080-771654 (Willy) of schrijven naar: Asylum Supportgroup, Postbus 552, 6500 AN Nijmegen. We zijn een onafhankelijke groep. Het is ook mogelijk een afspraak te maken met (één van) ons. Alle informatie zal vertrouwelijk behandeld worden. Je kunt, zo nodig, anoniem blijven.

Dit initiatief wordt ondersteund door (het Platform Nijmegen van) de 'Kringen', Brown Blossom en COC-Nijmegen.

Op 16 juni jl., International Vluchtelingendag demonstreerden zo'n 50 queers voor de rechten van Queervluchtelingen en asielzoekers. Na een korte maar goede demonstratie van de Dam naar het homo-monument in Amsterdam waren er naast een toespraak van Cem (IPOTH) ook verschillende optredens waaronder buikdansen. (zie foto)

Volgend jaar weer, maar dan met nog meer, en hartstikke queer!

Foto: Irene

ZICHZELF
OPVRETEN

WORLD AIDS CONGRESS

In juli van dit jaar werd er in Vancouver het elfde Wereld Aids Conferentie gehouden. Ondanks de nog steeds uitzichtloze situatie van veel HIV-geïnfekteerden zette hoop de toon op deze conferentie. Terecht? Ja en nee.

Ja; Dankzij de komst van een aantal nieuwe medicijnen is het nu mogelijk bij patiënten de hoeveelheid HIV in bloed en cellen terug te dringen tot niet nader te bepalen hoeveelheden. De komende jaren zal echter moeten blijken of dit 'niet te bepalen' ook echt betekent dat HIV definitief is verdwenen. Alleen dan zou van genezing gesproken kunnen worden. Het zijn vooral de zogenaamde proteaseremmers die de behandeling van HIV en Aids een flinke stap vooruit hebben gebracht. Combinaties van Aidsmiddelen die we al langer kenden zoals AZT, DDI, DDC en ook het nieuwe 3TC met de proteaseremmers Crixivan, Invarise en Norvir drukken de viral load (de hoeveelheid virusdeeltjes per millimeter bloed) zover naar beneden dat er geen spoor meer van het virus te vinden is. Dat wil zeggen bij 60 tot bijna 90 procent van de behandelde patiënten. Dit noemt men de *combinatie therapie*.

Een andere positieve ontwikkeling is er op het gebied van zwangere vrouwen. Steeds minder geven het virus door aan hun kinderen. Het zijn vooral de behandelingen met Aids-remmers (zoals AZT en 3TC) tijdens de zwangerschap van de moeder en van het kind direct na de geboorte die hier voor zorgen. Het percentage van door-

gifte van het virus zakte van zo'n 25 procent tot acht nu en naar de verwachtingen 2 procent in de nabije toekomst.

Nee; Naast de positieve geluiden over de combinatie therapieën zijn er ook schaduwkanten aan. Zo staan de ontdekkers van het Aidsvirus Gallo en Montagnier zeer sceptisch tegenover al dit optimisme rondom deze therapie. Zij betwijfelen of het virus hiermee totaal uitgeroeid kan worden omdat het hersenschors niet of onvoldoende bereikt wordt door de Aidsremmers. Een ander groot probleem is dat mensen zeer nauwkeurig moeten zijn met hun pillen innemen. Wordt er 'slordig' mee omgesprongen dan is de kans groot dat het virus resistentie opbouwt tegen de middelen. Mensen als drugsgebruikers, daklozen en andere met een onregelmatig leefpatroon kunnen niet aan de therapie deelnemen omdat ze niet 'therapie trouw' zijn zoals dat heet. Voor de derde Wereldlanden is de combinatietherapie gewoonweg onbereikbaar. Zij is veel te duur. Een combinatie therapie kost ongeveer 20.000 gulden per jaar! Dat houdt in dat voor meer dan 90 procent van alle mensen met Aids (21.8 miljoen) de therapie hen nooit zal kunnen helpen. Datzelfde geld daar voor de zwangere vrouwen met HIV. Hun kinderen hebben blijvend een grote kans HIV geïnfecteerd ter wereld te komen. Voor hen geen hoopvol nieuws van de conferentie.

Het thema van de conferentie, *een wereld een hoop*, klinkt mooi maar in de praktijk blijft hier weinig van overeind. Misschien hoop voor een bepaalde groep mensen in de westerse wereld, maar ook hier geldt, Aidsremmers zijn geen genezers.

Het blijft de vraag hoe lang deze middelen in staat zijn het virus te remmen.

ACT UP!

Geen Aidsconferentie zonder actie van Act Up! Al bij het begin van de conferentie demonstreerde Act Up tegen de fabrikanten van medicijnen die flink geld verdienen aan de behandeling van Aidspatiënten terwijl deze voor meer dan negentig procent van de geïnfecteerden onbetaalbaar zijn. 'De meeste Aidspatiënten kunnen nog geen asperientjes betalen' betoogde een vertegenwoordiger van Act Up. Behalve dat de medicijnen te duur zijn voor de derde wereld landen en daarom niet gekocht kunnen worden is niet alleen prijsverlaging aan de orde. De relatie tussen infectieziekten en armoede is overduidelijk, ook als het om andere ziekten gaat dan Aids zoals cholera, tuberculose of malaria. Armoede bestrijding is noodzaak. Tijdens een forum waar ook vertegenwoordigers van de farmaceutische aanwezig waren werden zij wederom door Act Up belaagd. Met rode kleurstof werden zij van bovenaf bekogeld. Willens en wetens heeft deze industrie aan mensen met bloedziekten besmette bloedprodukten verstrekt.

De golf van optimisme tijdens het elfde Aidscongress, de hoopvolle stemming, het weegt niet op tegen de harde feiten, cijfers en de mensen die het betreft en bekommerd.

Wat Vancouver duidelijk laat zien is dat Aids van een zogenaamde homoziekte steeds meer een arme-ziekte wordt. Is er al medische vooruitgang, dan valt het slechts een klein deel, cru gezegd een Aids-elite, ten goede. Als dat de trend blijft, en daar ziet het naar uit gezien de ontwikkelingen, is er inderdaad hoop. Hoop voor wie het zich kan veroorloven.....

Daarbij komt ook dat de combinatie therapie de nodige negatieve uitwerking heeft op je lichaam en geest gezien de zware medicatie. Wat nodig is is een (goedkoop) vaccin tegen Aids. Dit is er echter niet en het zal nog een tijd duren voordat het er is. Meer aandacht voor de ontwikkeling van zo'n vaccin is belangrijk. Vorig jaar zijn tenminste 1,3 miljoen mensen aan de gevolgen van Aids overleden. Meer dan 3 miljoen mensen zullen dit jaar weer geïnfecteerd raken. In de westerse wereld lijkt de epidemie zicht te stabiliseren en ook in delen van Afrika gaat het iets beter. Maar toch, in Zuid Frankrijk, Spanje en Italië neemt het juist toe. Ook in landen als Vietnam India en China ontwikkelt Aids zich explosief. In andere delen van Afrika gaat het weer heel slecht zoals in Zimbabwe waar de gemiddelde levensverwachting in het jaar 2010 zal zijn gedaald van 70 naar 40, in Zambia van 66 naar 33 en in Oeganda van 59 tot 31.

Wat betreft Nederland hebben sinds het uitbreken van de epidemie begin jaren tachtig bijna 4000 mensen Aids gekregen. De meeste daarvan zijn inmiddels al overleden. Naar schatting 8000 mensen zijn geïnfecteerd maar nog niet ziek. In Nederland gaat de (preventieve) zorg nu vooral uit naar jonge homoseksuele jongens en mannen. Vijf tot tien procent van hen blijkt geïnfecteerd. Uit onderzoek blijkt dan ook dat 40 procent van homojongeren onder de 25 jaar geregeld onveilig vrijt. Binnen deze groep worden leden van de zogenaamde etnische minderheden nog eens zwaarder getroffen door HIV. De voorlichting zoals die nu gegeven wordt werkt dus niet lijkt het.

ARSCH FICKER

Op de voorkant van de Pats staat een grote A. Deze A staat voor **Arschficker**. Gedrukt op een geel stof moesten homoseksuele mannen dit tijdens het Duitse nazi-regime duidelijk zichtbaar dragen in de gevangenen en concentratiekampen. Deze 'opnaaier' verschilde in grote van de andere tekens als de gele jodenster (combinatie van twee gele driehoeken) of de andere driehoek tekens. Dit zodat al van grootte afstand te zien was dat het hier een homoseksuele man, *Arschficker*, betrof. De A moest duidelijk zichtbaar voor op de borst gedragen worden. Uit getuigenissen blijkt dat in de hiërarchie van de gevangenen deze zogenaamde *Arschficker* onderaan stonden. Niet alleen bij de bewakers maar ook bij de andere gevangenen. Vaak kregen zij het hardst te verduren en moesten het zwaarste werk doen. Veel meer bekend als de A is de roze driehoek. De verschillende kampen hadden dan ook of de A of de roze driehoek al naar gelang het gevoerde beleid. Toch was de aanduiding A veel in gebruik. Het verschil met de A is dat deze afweek van de driehoeken- tekens en ook groter was. De A die gelezen werd als *Arschficker* was een niets verhullend stempel en stigma voor hen die hem droegen in de kampen. Een getuigenverklaring met betrekking tot de A verhaald dat deze man vanuit het kamp onder begeleiding naar het naastgelegen dorp ging alwaar iemand hem vroeg wat die A te betekenen had. Hij zei dat deze stond voor Abwesend (afwezig) uit het kamp....

Het dragen van de roze driehoek als symbool van homoseksualiteit, of het gebruik ervan, is natuurlijk bekend. De A daarentegen geheel niet. (Of het is als de A van anarchie.) De roze driehoek *an sich* is qua symbool meer abstract dan de A. De A is confronterend als duidelijke verwijzing naar kontneuken (*arschficken*). Ook geeft het symbool duidelijk de minachting en afkeer weer van homoseksualiteit als scheldnaam voor homoseksuele mannen. Het is niet de bedoeling om een soort competitie tussen roze driehoek enerzijds en de A anderzijds, als wat is het betere, ware symbool, aan te zwengelen. Het gaat meer om de A een plaats te geven die haar toekomt. In historisch homo-seksueel opzicht, als symbool naast de roze driehoek, en als herinnering aan hen die het droegen.

Als laatste toevoeging wil ik nog even ingaan op de tekens van de lesbische vrouwen in de concentratiekampen tijdens het nazi-regime. Van hen is weinig bekend, in ieder geval nog minder als van de homoseksuele mannen. Zover ik weet zijn er veel minder lesbische vrouwen in de kampen terecht gekomen dan mannen. Een aantal oorzaken waren dat ze in hun homo seksualiteit niet serieus genomen werden, ze niet zo bedreigend als homoseksualiteit onder mannen werd bevonden, en dat ze het 'makkelijker' verborgen konden houden. Toch zijn er gevallen bekend dat ook zij in de kampen terecht kwamen op grond van hun lesbisch zijn. In plaats van de roze driehoek en de A werd hen echter een zwarte driehoek toebedeeld.

Deze stond voor het nogal vage begrip 'asociaal', een soort van restgroep waar men inkwam. De Zwarte Driehoek kan dus ook gezien worden als een symbool voor lesbische vrouwen.

De abonnees vinden bij de volgende Pats een opnaaier met deze A. Rondom is in kleine letters Archficker gedrukt. Dit alles op gele stof. Je kunt de A als opnaaier ook bestellen bij de Pats. Ze kosten een gulden per stuk. Een envelop met daarin een gefrankteerde en geschreven retour envelop plus een gulden cash of aan losse postzegels en we sturen je er een of meer (meer pieken dus) toe.

VU!

LES LESBIENNES SONT DANS LA RUE

**ETRE VISIBLE AUJOURD'HUI,
C'EST LUTTER CONTRE LA LESBOPHOBIE !**

Isabelle

• tekst en muziek Mieke van Kasbergen

Zij werkte in de velden
en werkte op het land.
Zij was de mooiste vrouw
en de liefste van het land. (3x)

Maar als een duist're wolk
kwam daar droefheid om haar heen,
zij weende dagen lang
tot verdriet van iedereen. (3x)

'Ik wil je alles geven',
sprak toen haar vader rijk
'als jij daardoor kunt leven
zo blijde als weleer'. (3x)

Ach vader, niemand weet
het geheim van mijn verdriet.
En hoe u mij ook smeekt,
spreken wil ik liever niet.
Nee, spreken wil ik niet.' (2x)

'Zeg mij of jij een man wilt',
zo ging haar vader voort
'een koning of een prins,
zo'n gebed is zo verhoord.
Gebed is zo verhoord'. (2x)

'Ach vader, 'k wil niet huwen,
geen prins en geen baron.
Ik vind ze veel te ruw
en ik vind ze veel te dom.' (3x)

'Ik wil mijn vriendin Clare,
die zit in't gevang,
bij haar te mogen wezen,
is al wat ik verlang.' (3x)

'Jou Clare zal moeten sterven,
ja branden zal jou lief.
Zij is een ware heks,
zij is erger dan een dief.
Ja erger dan een dief.' (2x)

'k Wil zonder haar niet leven,
verbrandt ook mij dan maar.
't Is al wat ik kan geven,
zo blijf ik toch bij haar.
Zo blijf ik toch bij haar.' (2x)

'Bedek ons graf met rozen,
seringen en jasmijn.
Er zal voor Clare en mij
nog een beter leven zijn.
Een beter leven zijn.' (4x)

QueerCafe

queen-mother ['kwɪn'mʌðə] koning
queen-regent ['kwɪn'reɪdʒənt] regere.
queen-regnant ['kwɪn'regnənt] regere.
queenship ['kwɪnzɪp] koningschap.
Queensland ['kwɪnzlænd] Queensland.
Queenstown ['kwɪnztaʊn] Queenstown.

ic-

oetaal-

ren; 2.

II. adv.

sb. drie-

narine)

meester,

-general,

foerier,

lijkse zit-

vierre-

queer [kwɪə] 1. adj. 1. wonderlijk, vreemd, zonderling; raar, gek; 2. verdacht; 3. (v. geld) vals; 4. niet lekker, draaijerig; 5. (fam.) homo(seksueel); *he is — in the attic*, het mankeert hem in zijn bovenkamer; *be in Q — street*, 1. er lelijk aan toe zijn; 2. in 't nauw zitten; *he felt —*, hij voelde zich niet goed; II. v. (sl.) 1. beetnemen, bedotten; 2. bederven, in de war sturen; 3. van streek brengen; 4. mislopen; — *the pitch (for a person)*, de boel voor een ander bederven, roet in 't eten gooien; III. sb. (fam.) homoseksueel.
queerish ['kwɪərɪʃ] enigszins (ietwat) vreemd, zonderling, enz.
queerly ['kwɪəli] adv. zie queer 1.
queerness ['kwɪənɪs] zonderlingheid, wonderlijkheid, enz. zie queer
" [kwel] (dicht.) (v. opstand) onderdrukken, en, bedwingen, de kop indrukken; blussen

CHRISTINAS NATTE DROOM

Onder deze naam opent op zondag 8 september een nieuw QueerKafee in Amsterdam haar deuren.

Van 15.00 uur tot 20.00 uur kun je er voortaan iedere zondagmiddag terecht (m.u.v. 15 en 22 sept. a.s.). Naast het kafee gebeuren is er een open podium, de mogelijkheid voor het vertonen van meegebrachte video's of het draaien van meegebrachte muziek. Naast de feestelijke opening op 8 september door Christina zelf, geeft op zondag 29 september de zangeres Fifi Lamour een gezang workshop in het queerKafee. Het adres is 'De Kasbah' Amstelveenseweg 134 in Amsterdam.

"Christina's
natte
droom"

H O M O L A N D

Van 7 tot en met 15 september vinden er in Karze, Duitsland, weer de Homolandwochen plaats.

Het is een halfjaarlijks terugkerend treffen van flikkers uit de links-autonome-alternatieve sien.

In de vorig Pats las je het verslag van de laatste Homo-landwoche nabij Nijmegen. Als je dit interesseerde is het wellicht het beste om zelf eens te gaan.

Voor meer informatie en aanmeldingen schrijf *Das Institut zur Verzögerung und Beschleunigung der Zeit*, 10435 Berlin, Kastanienallee 86. Karze ligt vlakbij de Elbe, nabij de voormalig oost Duitse grens, in een landelijke omgeving. De twee grotere steden in de buurt zijn Lüneburg en Lauenburg. Het onderkomen is een oude smidse en kost per nacht 15 gulden. Eten kost per dag tien gulden.

CULTURELE EN SEKSUELE DIVERSITEIT

Onder deze titel vindt het Roze Links weekend plaats van 4 tot 6 oktober.

Dit weekend vindt plaats in Studiecentrum Kraaybeekhof in Driebergen. De kosten voor deelname bedragen f 95,- per persoon. Daarvoor ben je o.a. verzekerd van een slaapplek, 2x ontbijt, 2x lunch, 1x avondeten en koffie en thee. Om je aan te melden maak je f95,- over naar giro 3331913 van Roze Links te Delft. De overschrijving moet binnen zijn op 14 september, zodat op tijd duidelijk is hoeveel deelnemers er zullen zijn. Voor meer informatie: Roze Links, Postbus 700, 1000 AS Amsterdam.

**I DIDN'T GO TO
WORK TODAY...**

**... I DON'T THINK
I'LL GO TOMORROW**

**LET'S TAKE CONTROL OF OUR LIVES
AND LIVE FOR PLEASURE NOT PAIN**

De Driestuivers Opera - Maritat van Mackie Messer

in een bewerking van Christine Oskamp

**Schoon gewassen
goed in 't pak
haalt hij
hand door schuine lok
en gaat op pad**

**iedere dag
loopt op hetzelfde uur
dezelfde weg
iedere dag weer
langs de gracht over de brug
en dan aan het eind recht af**

**De man weet van
orde en regelmaat
misschien is hij
bakker, slager of heilsoldaat**

**iedereen zegt hem gedag
omdat hij altijd lacht
niemand die hem kent
het is een dood gewone man**

**praten doet hij nooit
maar ik heb wel geleerd
dat wanneer jij met hem praat
of hem iets vraagt
zie je hem nooit weer**

**Piet was blij
verliefd op Jan
schreeuwde het door de straten
de man die het hoorde
lachte, haalde een mes uit zijn zak
die hij stak in Piet zijn hart**

**De man weet van
orde en regelmaat
misschien is hij
bakker, slager of heilsoldaat**

**Agmet stond op straat
en praatte
met Muset en veel gebaren
het was de man die 't niet verstond
nu liggen ze beide
bloedend
op de grond**

**De man weet van
orde en regelmaat
misschien is hij
bakker, slager of heilsoldaat**

**Lucy zat op de brug
en vroeg de man
wil je met mij trouwen
ik heb een klap van de molen
ben van lotje getikt
er is niemand die nog van mij
wil houden
Daar boven op de brug
stak de man
zijn mes in haar rug**

**De man weet van orde en regelmaat
misschien is hij
bakker, slager of heilsoldaat.**

G A L Z Z I M B A B W E

Begin augustus hebben demonstranten op gewelddadige wijze verhinderd dat Zimbabweaanse homo's een stand konden inrichten op de jaarlijkse boekenbeurs van de hoofdstad Harare. Pamfletten van mensenrecht organisaties werden verbrand en de stand werd door de demonstranten gesloopt.

De homo-activisten verenigd in de organisatie GALZ (Gays and Lesbians of Zimbabwe), verlieten voortijdig de zaal waar de boekenbeurs werd gehouden. Keith Goddard van GALZ verklaarde dat men dit deed omdat de gemeederen te verhit raakten, het was de beste oplossing op dat moment. Het incident vond plaats een dag nadat het Zimbabweaanse Hogegerechtshof de GALZ toestemming had gegeven een stand in te richten. De regering had dit eerder verboden omdat ze bepaalde pamfletten te 'obsceen' vond. Het was een overwinning voor de vrijheid van meningsuiting dat het hof de GALZ in het gelijk stelde en een belangrijke uitspraak in het homo-phobe Zimbabwe van Mugabe. Ook vorig jaar was er commotie rondom de boekenbeurs toen de GALZ de toezegging tot de boekenbeurs werd ontzegt op last van Mugabe. In een toespraak noemde Mugabe homo's erger dan honden en varkens. In Pats nr. 13 konden jullie hier al uitgebreid over lezen. De anti homocampagne van Mugabe heeft de sfeer en omstandigheden waarin homoseksuele mannen en lesbische vrouwen in Zimbabwe moeten leven nog moeilijker gemaakt.

De demonstranten die de GALZ op de beurs aanvielen zijn een direct gevolg van dit klimaat.

De uitspraak van het Hoge gerechtshof is tegen dit licht gezien dan ook bijzonder en een steun in derug voor de GALZ.

Viva Gay's and Lesbians of Zimbabwe, VIVA!

UNDER ATTACK

ACT UP!

WE

FIGHT BACK

ACT UPI is de gezamenlijke naam van activistes/n over de hele wereld die opkomen voor de belangen van mensen met HIV/AIDS. Wij zijn aan niets en niemand gebonden, we willen niet verstrikt raken in eindeloos bureaucraties overleg en we zijn niet stil.

Wil je meedoen? Heb je suggesties? Graag! Meer menskracht is hard nodig! Schrijf even naar:

ACT UPI AMSTERDAM
Postbus 14710
1001 LE Amsterdam

Geld hebben we ook nodig!!!
7226863 (nv ACT UPI Amsterdam)

ACT UP! FIGHT BACK! FIGHT AIDS!

AMNESTY FILMFESTIVAL

Amnesty organiseert dit jaar van 15 tot 19 September het Amnesty Film Festival in de Balie en het Alfa theater in Amsterdam. Gedurende deze vijf dagen vraagt Amnesty aandacht voor wereldwijde schendingen van mensenrechten.

Naast films en video's biedt het festival ook een selectie van World Wide Web sites en CD-Roms. Ook zijn er lezingen en discussies. Onder de thema's, als Recht van spreken, Jongeren en mensenrechten of Mensenrechten in China is er ook het thema Vervolg op grond van seksuele geaardheid. In dit kader zijn er vier films geselecteerd voor het festival. *Body without Soul*, *Jim Loves Jack* en *Sacred Lies* en *Civil Truths* en de experimentele video *Love Lessons*.

De eerste, *Body without Soul* van Victor Grodecki, is een documentaire over een filmer producent die jonge mannelijke straatprostituees in Praag gebruikt voor het maken van gay pornofilms, bestemd voor de Europese markt. De documentaire geeft een indringend beeld van het effect dat seksuele uitbuiting heeft op de persoonlijkheid van straatkinderen. Daarnaast maakt de film duidelijk dat een dader zelf zijn morele integriteit moet hebben verloren om dat van zijn slachtoffer te kunnen breken. *Jim Loves Jack* is een documentaire uit Canada van David Adkin. *Jim Loves Jack* schets een intiem protest van de relatie tussen twee mannen in het licht van 50 jaar homogeschiedenis in Canada. De 73 jarige James Egan is sinds 1949 een uitgesproken activist voor homo-rechten, zijn vriend en levenspartner John Nesbit houdt meer van een huiselijk be-

staan. Hun leven stond in het teken van homo-activisme en zelfs tot op de dag van vandaag komen zij op voor homo-rechten. *Sacred Lies*, *Civil Truths* van Pamela Sneed laat de ongelooflijke vooroordelen zien van Amerikaanse politici en beleidsmakers over homoseksualiteit. Zonder enige gene spuien enkele prominente volksvertegenwoordigers voor de camera de meest grove onzin en onsamenhangende complot theorieën. Een verbijsterend portret van de schaduwzijden van de Amerikaanse obsessie voor het doorsneegezin. De Colombiaanse videofilm *Love lessons* van Santiago Echeverry verbeeldt de homofobische houding van de Colombiaanse regering. De maker is wegens deze productie persona non grata verklaard in Colombia.

Voor het volledige programma, de aanvangstijden plus data's en reserveringen moet je verder informeren bij de Balie of het Alfa theater aan het Leidseplein in Amsterdam.

POTTEN EN FLIKKERKAFEE DE REL

Autonoom Potten en flikkerkafé DE REL in Eindhoven gaat weer van start!

Iedere eerste zaterdag van de maand is er weer QUEERDANCENIGHT! DE REL stapt af van haar thematische aanpak. Voortaan dus gewoon DE REL, maar dan wel iedere eerste zaterdag van de maand, iets waarvan in het verleden nogal al eens werd afgeweken. Het adres is als vanouds in BURGERS, Hertogstraat 2 in Eindhoven. Aanvang 22.00 uur tot diep in de nacht. Inkom fl 2,50.

REACTIE OP: EERST DE AFWAS, DAN DE REVO...

UIT PATS NO 14

Lieve lezers, ik ben mij er terdege van bewust dat het navolgende schrijven bol staat van de generalisaties. De fijnzinnige omschrijvingen namen zoveel papier in beslag dat ik ze toch maar weer heb weggestreept.

Ik hoop dat iedereen desondanks de strekking begrijpt en niemand zich beledigd voelt.

Mijn eerste gedachte na lezing van het diskussiestuk van **Bankroet/August** was deze: "Eindelijk eens een anti-seksisme diskussie die niet slechts is aangezwengeld door vrouwen, èn, voor zover ik er uit opmaak, niet slechts naar aanleiding van één of ander voorval in één of ander kraakpand". Er werd besloten het artikel in de *Pats* te plaatsen. Eerlijk gezegd ging ik toen pas voor het eerst nadenken over de combinatie anti-seksisme en de queerscene.

Ik heb mij de afgelopen jaren afwisselend begeven in de hetero-georiënteerde kraakbeweging, de burgerlijke homo-scene en de queerscene. Nu ik die periodes vergelijk valt het mij op dat ik binnen de queerscene nooit last heb gehad van seksisties gedrag. Máár; anderen wellicht wél.

Ik heb een aantal redenen bedacht waarom ik dat dan niet doorhad. Bovendien kan het geen kwaad om eens over dit onderwerp na te denken

SEKSISME IS

Ik hang de leer aan dat (onder meer!) seksisme een belangrijke pijler is voor het patriarchale en kapitalistische systeem waarin wij leven. Seksisme regelt de voor de seksen toebedachte plaatsen in het systeem vanzelf; teneinde veel profijt (macht, geld, bezit) op te leveren voor enkelen.

Dat regelen gebeurt via een normen en waardenstelsel waarmee iedereen wordt grootgebracht. Dagelijks worden we overspoeld met een stortvloed van seksistische boodschappen.

Ik onderscheid mijn medemensen nu even in twee groepen, te weten:

a) mensen die het belangrijk vinden hun leven in te richten volgens de geldende normen en waarden, en:

b) mensen die het belangrijk vinden hun leven in te richten volgens zelf samengestelde normen en waarden, waarbij wederzijds respect een belangrijke rol speelt.

Het is nu logies geworden dat seksisties gedrag binnen groep a) aannemelijk is en binnen groep b) minder aannemelijk.

VERWISSELING EN GELIJKSTELLING

Dan ga ik er nu de seksuele voorkeuren bij mengen:

Ik denk dat binnen groep a) de hetero's oververtegenwoordigd zijn. Die heersende normen en waarden zijn immers grotendeels "de heteronorm". De meeste hetero's zien geen aanleiding om zich krities op te stellen ten opzichte van die normen en waarden. Maar ik denk dat óók een niet te verwaarlozen groep homoseksuelen ingedeeld kan worden in groep a).

Ik denk dan bijvoorbeeld aan het 'verwisselingsverschijnsel'; flikkers richten zich, bewust of onbewust, naar de vrouwelijke gedragsnorm en potten naar de mannelijke. (Ter verduidelijking: sla het artikel van Bankroet/August op bij de kwaliteitenlijstjes onder 'man' en 'vrouw', lees voor 'man': 'vrouw', en andersom). Nog zoiets: veel homoseksuelen coc-stijl doen in hun streven naar gelijkstelling aan hetero's hun uiterste best om te voldoen aan de heersende normen en waarden.

Iets wat heerst is bijvoorbeeld het instituut huwelijk. Het huwelijk is gebaseerd op seksisme; de kerkelijke en burgerlijke wetten bepalen dat binnen het huwelijk de ene sekse leiding geeft, macht heeft en de andere sekse gedienschtig en volgzaam is. Het nastreven van de mogelijkheid tot een homohuwelijk betekent óók: het instituut huwelijk goedkeuren.

Als iemand de heersende normen en waarden nastreeft houdt hij/zij het seksisme in stand.

Wanneer mensen niet voldoen aan de heteronorm, is het onderscheiden van al dan niet seksisties gedrag moeilijker dan wanneer mensen wél voldoen aan de heteronorm.

'ONDUIDIGHEID'

Tot nog toe had ik niet de queerscene in gedachten. Ik denk dat die groep wel onder te brengen is onder b). "De" Queerscene (zoals waar dit blaadje zich op richt) omschrijf ik als: een groep mensen die zich niets aantrekt van welke seksuele hokjesgeest dan ook. Deze groep heeft er veel belang bij om kritiek te hebben op de heersende normen en waarden.

Uit deze kritiek worden nieuwe omgangsvormen geboren. Het is dan ook niet zo vreemd dat ik moest konkluderen dat ik geen last heb gehad van seksisties gedrag binnen de queerscene. Toch wil ik niet dat jullie, bij dit punt aanbeland achterover leunen, nog niet!

Want nu ik bij dit punt aanbeland ben wil ik wat dieper onder de oppervlakte spitten.

Je wordt niet als queer geboren, het is een proces.

Niet iedereen verkeert tegelijkertijd in hetzelfde stadium van het proces. Het is ook al niet voor iedereen hetzelfde proces.

Iemand, laten we zeggen: een aanvankelijk als flikker uitgekomen jongen die later ontdekt dat hij ook vrouwen valt, zal zich anders ontwikkelen dan een vrouw, die biologies gezien ooit een man was en als die twee dan verliefd op elkaar worden, en ga zo maar door. Kortom: de eenduidigheid in de queerscene is ver te zoeken. Dus niet: een vrouw is iemand die van haarzelf verwacht en waarvan door haar omgeving verwacht wordt dat zij zich aan de zgn. Vrouwelijke kwaliteiten houdt, inclusief het zich aangetrokken voelen tot een man; een man is iemand die ... etc. En zelfs niet de slechts verwisselde verwachtingen.

Dit ontbreken van eenduidigheid leidt er naar mijn idee toe dat het even goed mogelijk is dat er wél (maar slecht als zodanig herkenbaar) seksisme voorkomt binnen de queerscene, als dat dit totaal ontbreekt. De werkelijkheid ligt er waarschijnlijk tussenin. Je kunt nog meer dingen laten meespelen. Bijvoorbeeld het gegeven dat iedereen jarenlang is grootgebracht met seksistiese normen en waarden.. Dat schudt je niet van de ene op de andere dag van je af.

Tot slot een paar voorbeelden en situaties die mij aan het denken hebben gezet:

1) Het verlangen om je te transformeren naar de andere sekse hangt sterk samen met seksisme. Het is het verwisselingsverschijnsel in het ekstreme! Travestieten en transseksuelen zetten maar al te vaak een karikaturaal beeld neer van mannen/vrouwen. Dus goed beschouwd kun je dan stellen: Als iemand een waardeoordeel verbindt aan de eigen sekse en aan de sekse die hij/zij niet is dan is dat seksisties. Je kunt ook jezelf als mens beschouwen en van die op twee stapels geworpen "mannelijke" en "vrouwelijke" eigenschappen alleen de innerlijke en uiterlijke dingen nemen die jou bevallen, zonder je te bekommeren om die stapel waar het vanaf kwam.

2) Er is een groepje queers en er is een grote afwas te doen. Ik stort mij dan op de afwas. Een tijdje later voegt zich een flikker in de keuken die aanbiedt om te helpen. Dat vindt ik een prima idee. Al snel blijkt dat hij niet zoveel ervaring heeft met het verwerken van zo'n gigantiese stapel afwas. Ik betrap mijzelf erop dat ik het *schattig* vindt dat hij het toch maar is komen doen, omdat het een jongen is. SHAME ON ME! Ondanks mijn pretenaties ga ik maar weer eens de mist in.

3) Een sexy geklede (hetero!) vrouw loopt nietsvermoedend langs een groepje potten. De potten fluiten waarderend. Je kunt nu denken: die vrouw wordt alleen gezien als lustobject = seksisties = fout. Maar het kan ook zo wezen: de potten wilden die vrouw met de neus op het feit drukken dat vrouwen zich tot vrouwen aangetrokken voelen.

Zolang dit niet net zo normaal is als de heteronorm kun je hun gedrag ook beschouwen als aktievoeren = o.k.

Het is weliswaar in de queerscene een stuk lastiger om in bepaald gedrag het seksisme te herkennen, maar het is wel degelijk aanwezig. Ik vindt het belangrijk om daar (zelf-)kritiek op te hebben omdat seksisme een mechanisme is dat mensen niet in hun waarde laat.

Ik ben benieuwd of er nog andere reacties zijn van Pats-lezers op het artikel van Bankroet/August. Reactie op mijn reactie of andere overpeinzingen over dit onderwerp zien we graag tegemoet!

Marcia

HOW WOMAN CAN FIGHT AIDS

Vamps, Virgins and Victims: How Woman Can Fight AIDS. Dit is de titel van het nieuwe boek van Roni Cora over vrouwen en AIDS. Zij zet zich al jaren in voor de strijd tegen AIDS en werkt nu bij de Terrence Higgins Trust (AIDS preventie) in Groot Brittannië. Zij stelt dat al het gepraat en gediscussieer over wel of geen rubber handschoenen of liklapjes, en het nut hier van voor lesbiennes, versluiert wat de werkelijke risico's voor potten zijn: spuiten en un-safe sex met mannen. In het volgende artikel een interview met Robin Corna door Gillian Rodgers.

A self-styled "raving bisexual", Robin Gorna cares deeply about supporting women with HIV and helping those who are HIV negative to stay healthy. "It is essential", she says, "to promote women's sexual pleasure and enhance the opportunities women have to explore their unique sexual desires . . . It is from a position of strength that women are most likely to be able to choose safer behaviour and avoid HIV."

Most of Gorna's new book *Vamps, Virgins and Victims* will be uncontroversial to those who believe that women have the right to control their own bodies and to know as much as they possibly can about treatment and other choices available to them. It gathers together the latest research on a variety of Aids and HIV-related topics that are particularly important to women. For lesbian readers, however, the section on lesbian safer sex may provide some surprises.

Gorna says that dental dams (or cut up condoms or cling film) are unnecessary for oral sex unless you're trying to prevent transmission of herpes, and that latex gloves covered with lube may enhance the pleasure of being fucked but you don't need them to prevent transmission of HIV.

As with so many post-modern lezzie phenomena (drag kings, porn mags, born-again femmes); latex lesbian sex originated in the United States. But if it is true that there are hardly any proven incidences of woman-to-woman sexual transmission of

HIV, where did the emphasis on dental dams and latex gloves come from?

"In the US . . . it tended to happen around the women involved in the Aids organisations," says Robin. "What they're seeing there is a lot of black and latina women who are lesbian or bi and who've been shooting drugs and they're infected. They're asking questions about their sex lives once they're positive. I think it's coming from a very real space there."

The kind of public health thinking that came up with stickers on beer bottles warning pregnant women of the risks of alcohol doesn't necessarily acknowledge shades of grey. For example, North Americans talk about "safe sex" instead of the European "safer sex", implying that it is possible to eliminate risks altogether. "The Centers for Disease Control still says that French kissing is risky," she points out, "so they're coming from a very different appreciation of HIV transmission."

'Choose Safer Sex'?

"I think what happened after that is that it spiralled into lesbian erotica."

In some parts of the lesbian community, the use of gloves in particular has become an "erotic shorthand" to signify lust. "It is symbolism which says: 'What do lesbians do in bed? We have real sex.' . . . if lesbian sex has no disease implications, does that mean it is not real sex?"

"A latex lesbian = a lusty lesbian. Latex screams sex," she writes.

The lesbian emphasis on latex is part concern about possible HIV transmission, part misguided equal-opportunities thinking, and partly a way of asserting lesbian identity in a time when so much must be focussed on the needs of gay men.

"I find that amongst my colleagues working in the industry, there are very few who would now push for latex," says Gorna. "The biggest disagreement that I see with women in the industry is some saying, 'well, we have to give lesbians choices' and me saying, 'well, what do you mean by choices?' Because if you're encouraging someone to choose something which is unnecessary and which promotes an unhelpful view of the infectivity of HIV, I don't see that as a choice. I see that as misinformation."

"If you allow that discourse to rumble on about 'well, maybe you do need gloves and a dam', what I think we do is demonize positive women. And from the research I've done and from the anecdotes, one of the biggest issues that positive women of all sexualities confront is fear of their sexuality, a fear of their infectivity."

"We can't pretend that the lesbian world is hermetically sealed and kept away from that. It really does have an impact. Certainly friends of mine who are positive women really feel distressed about that and they feel that it tells them they are dangerous infectors. And it's not true; it's giving a lie."

At issue is the question of whether or not HIV can be transmitted from one woman

to another through sex. And saying that this is an unlikely route of infection is definitely not the same as denying that lesbians can get Aids. Women who identify themselves as lesbians can, have, and sadly will, become HIV positive through sharing needles and having unprotected vaginal or anal sex with infected men.

In the discussions of lesbians and safer sex, Gorna says "there are three activities which count as 'risky'. 'Fisting and fingering is one, cunnilingus, and sharing sex toys."

'Your skin is the best condom'

As far as the first activity goes, she says, assuming that the woman being fucked is HIV positive, "the likelihood of transmission is incredibly low because you would have to get HIV from her vaginal fluids or her blood into your bloodstream through cuts in the hand. Just sort of biting around your nails, which I do all the time, is not a good route of entry for HIV. The only potential route of entry for the uninfected woman is if she has extremely badly broken skin and even then it's highly unlikely. But you could imagine that someone who had eczema would be able to get virus in through her skin.

"The bottom line is that intact skin is the best barrier to anything," she points out, quoting from a Canadian campaign aimed at lesbians which said: "Your skin is the best condom!"

"Vaginal fluids do have HIV in them but in a relatively low

concentration. Certainly low compared to semen and blood. People get anxious about menstrual blood, and certainly there is more HIV that you can detect in menstrual fluids than in vaginal fluids, but there is still not as much as the blood in your veins, because it's not venous blood."

In addition, Gorna says that the chemical environment of the vagina is not very welcoming to HIV. "It seems vaginal fluids are generally acidic and acid kills the virus," she explains. "In general circumstances, vaginal fluids are not going to be highly infectious, there's not going to be a lot of live virus in them."

In certain circumstances, however, this can change. This explains why some men have been infected by their female partners. Semen is alkaline and when it is ejaculated into the vagina, it can change the acid balance enabling HIV to survive long enough to enter the man's body, probably through the mucous membranes in the urethra and the glans of his penis.

The vagina also becomes more alkaline during ovulation and menstruation, so there can be a higher risk of transmission then but Gorna reminds us that little research has been done on sex during menstruation.

"There are many, many men who have consistently fucked their HIV positive female partners, not using condoms, and not got infected. So, if they don't get infected, why would juices getting into a cut in your finger do it?" she asks.

"If you tell anyone you're HIV-positive, they don't want to touch your pussy, let alone eat it!" US woman quoted in Susie Sexpert's Lesbian Sex World, 1990

Robin Gorna reserves her most scathing criticism for the view that lesbians can transmit HIV through receiving cunnilingus.

"If you look at going down on a woman, how is it getting in? In your mouth there is saliva; saliva is a disinfectant. It also contains a protein which has been proven to inhibit HIV. There's not a good route of entry."

"Among HIV-positive women (and their sexual partners) the unresolved debate and poor information about cunnilingus has led to incredible levels of sexual distress."

Gorna says that much of the debate about whether oral sex should be considered risky is actually about fellatio: "Biologically, the risks of transmission through cunnilingus are remote, and this is strengthened by the fact that there are no reliable reports from epidemiological studies of transmission by this route." She goes on to mention an Italian study, reported in The Lancet, which followed 18 lesbian couples of which one member was HIV positive. Over three months, all the couples had oral sex without barriers; not one negative partner acquired the virus.

"Questioning claims of 'woman to woman' transmission is perceived as... unsportsmanlike..."

aggressive accusations that the questioner is disbelieving of HIV-positive women . . . Yet all the evidence points away from oral sex being an efficient route of transmission from an HIV-infected woman."

"Never put anything in your vagina that's been in someone else's arse or cunt without giving it a good wash before hand."

There is one lesbian sexual activity that could be risky for transmission of HIV: sharing sex toys without either washing them or covering them with condoms. Indeed it is thought that one woman was infected by her female lover through sharing a vibrator.

"The only cases in the literature where it looks to me like transmission may have happened is through sharing sex toys and transmitting blood or vaginal fluids that way."

Furthermore, although the cells in the vaginal wall make it fairly difficult for HIV to enter the bloodstream that way, the cervix does provide an efficient route in and out of the body for the virus. "The fluids that are most infectious are up in the cervix, and dildos and vibrators are going to be touching the cervix and there is a potential route . . . All other STDs live on the cervix too," Gorna reminds us.

Donor insemination

Worldwide, so far, there have been 12 cases reported of women who were infected with HIV through donor insemination. In the light of the apparent lesbian baby boom, this

incidence is surprisingly low. Gorna wonders if it could be because of the way semen is treated by fertility clinics. In addition to being tested for HIV, the sperm is separated from the semen in order to up the odds of conception. She explains that this could make a difference: "The virus appears to be in the seminal fluid rather than the spermatozoa itself, although some of the research has found bits of virus attached to the sperm, but it seems as if there's not

really enough for transmission to happen. Now, the trouble is, when you're doing home insemination you don't spin it in the salad spinner . . ." In spite of this, sperm used in home insemination is exposed to air and to different temperatures between the time it leaves the man and enters the woman.

"Part of the ease of transmission from fucking is that you've got that excellent environment of heat and moisture and friction all together," explains Gorna.

safe sex

YOU ARE NOT IMMUNE

! NO SOMOS INMUNES!

really enough for transmission to happen. Now, the trouble is, when you're doing home insemination you don't spin it in the salad spinner . . ."

In spite of this, sperm used in home insemination is exposed to air and to different temperatures between the time it leaves the man and enters the woman.

"Part of the ease of transmission from fucking is that you've got that excellent environment of heat and moisture and friction all together," explains Gorna.

"But, theoretically, [transmission through insemination] could happen and it is a major issue for dykes who want to get pregnant.

"It's the same old thing that positive women say, 'I didn't know that my lover had used drugs in the past.' Well, you don't know if the guy you pick up through the Pink Paper ad is telling you the truth."

She advises going with a potential donor for an HIV test, and testing again three months later before beginning to inseminate. She would also

like to see women who are planning to get pregnant think about being tested for HIV, rather than the present system whereby pregnant women are tested. "We keep talking about going down on girls and fisting, rather than talking about those harder issues."

Brotherly and sisterly love

Finally, Robin Gorna believes that the most high risk behaviour that lesbians indulge in is the one they are the least willing to talk about: having sex with men - for money, for drugs, for pleasure, or to get pregnant.

She says she is alarmed by the lesbian and gay community's reluctance to discuss this because she believes that the more mixed scene is leading to more bisexual sexual activity. "I'm a bit of an old fogey, I'm not one of those E-heads down there," she laughs, "but I'm told reliably that this does lead to a lot of brotherly and sisterly love."

"We know from Project Sigma data that 12 per cent of gay-

identified men report sex with women in the last 12 months. Now, I'm not accusing men of being stupid, but if you want to deny a risk, you deny it. And if you've just been told that anal sex is the only risk and you're doing vaginal sex with a girl, do you know you have to use condoms?"

"People will use any excuse not to, because they're not very nice. And I think that's a problem."

And vaginal penetration isn't the only kind of sex. In the book, Gorna discusses a survey of 1,000 British men who had sex with both men and women over a year. Forty-four per cent of them said they had had anal sex with a woman and 34 per cent said they had had anal sex with both men and women during that time.

"This suggests quite powerfully that the level of HIV risk to women from anal sex is far higher than that suggested by the Sexual Lifestyles Survey, which found that 12 per cent of male-female couples had anal sex."

To address this issue, Gorna,

the real challenge of Aids is you have to let go of the secrecy. You have to start communication, because otherwise it kills you

in her work at the THT, is encouraging those who work with gay and bisexual men to "mention" sex with women as part of their education programmes.

"We just don't know enough about how we all have sex, whatever our sexual orientation," she says. "There are so many assumptions around it. And I think for every community that's vulnerable to HIV, the real challenge of Aids is you have to let go of the secrecy. You have to start communication, because otherwise it kills you. That's what so many women with HIV are experiencing. They are sick because someone lied, because someone didn't tell the truth."

PATSAGENDA

7 sept.	Potten en flikkerkafée DE REL, 22.00 uur, Hertogstraat 2 Eindhoven
7 sept.	Homolandwoche (zie elder in Pats) tot en met 16 sept.
8 sept.	Christina's Natte Droom, Openingsfeest vanaf 15.00 uur (zie elders in Pats) in de Kasbah 1e Schinkelstr. 14-16, Amsterdam
17 sept.	Strange fruit avond, 21.00 uur, Rozenstraat 14, Amsterdam
20 sept.	Open Dag HOMODOK, van 11.00/20.00 Oudezijdse Voorburgwal 185 Amsterdam
8 okt.	Christina's Natte Droom met optreden van Fifi L'amour
4-6 okt.	Roze Links weekend. Thema: Culturele en seksuele diversiteit (zie elders in de pats)
15 okt.	Strange Fruit avond, 21.00 uur Rozenstraat 14, Amsterdam
2 nov.	Potten en flikkerkafée DE REL, 22.00 uur Hertogstraat 2 Eindhoven
9 nov.	Kristalnacht herdenking, international day against fascism and antisemitism
19 nov.	Strange fruit avond, 21.00 uur Rozenstraat 14, Amsterdam
25 nov.	Internationale dag tegen GEWELD TEGEN VROUWEN
1 dec.	WereldAidsDag, Den Bosch
7 dec.	Potten en flikkerkafée DE REL, 22.00 uur Hertogstraat 2 Eindhoven
17 dec.	Strange fruit avond, 21.00 uur Rozenstraat 14, Amsterdam
4 jan.	Potten en flikkerkafée DE REL, 22.00 uur Hertogstraat 2 Eindhoven

SCHRIJVEN NAAR (EN VOOR) DE PATS? BIJDRAGES VOOR DE AGENDA?
STUUR HET OP NAAR - PATS POSTBUS 19052 3501DB UTRECHT -

UNITED

racism
fascism
nationalism

NOVEMBER 9

**INTERNATIONAL
DAY AGAINST
FASCISM AND
ANTISEMITISM**